

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2XObdo/319/2017
Identifikačné číslo spisu:	6612215874
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6612215874.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, 811 09 Bratislava, v mene ktorej koná ako konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanej: Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné nám. č. 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Lučenec, pod sp. zn. 5C/138/2012, v konaní o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 4. februára 2014, č. k. 15Co/91/2014-76, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.

II. Žalovaná m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Lučenec uznesením zo dňa 23. novembra 2012, č. k. 5C/138/2012-13, uložil žalobkyni povinnosť v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatiť súdny poplatok vo výške 66,- Eur za vznesenú námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, uznesením zo dňa 4. februára 2014, č. k. 15Co/91/2014-76, uznesenie okresného súdu potvrdil. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie v otázke predmetu konania, ktorým bola námietka zaujatosti. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie v uznesení o uložení povinnosti žalobkyni zaplatiť súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti aplikoval správny právny predpis a správne ho aj vyložil. V uznesení

súdu prvej inštancie bola správne označená položka Sadzobníka, podľa ktorej sa súdny poplatok vyrubil a bol vyrubený aj v správnej výške 66,- Eur. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

3. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť uznesenie odvolacieho súdu ako aj uznesenie súdu prvej inštancie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil tým, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (ust. § 237 písm. e/ O. s. p.), účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (ust. § 237 písm. f/ O. s. p.) a vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd bol nesprávne obsadený (ust. § 237 písm. g/ O. s. p.). Za nepodanie návrhu na začatie konania považoval nepodanie námietky zaujatosti, pretože to nebolo obsahom jeho vôle. Za odňatie možnosti konať pred súdom považoval údajnú prekvapivosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. Rozhodovanie vylúčeným sudcom v konaní pred súdom prvého stupňa vyvodzoval z toho, že išlo o sudcu súdu, ktorého nezákonným postupom mu mala byť spôsobená žalovaná ujma. Odvolaciemu súdu napokon vyčítal aj nesprávnosť jeho záveru, podľa ktorého sa vecné oslobodenie konania od súdnych poplatkov nevzťahuje na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], pred tým, než by pristúpil k posúdeniu opodstatnenosti dovolania a než by sa napadnutým rozhodnutím zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti, skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané včas, teda v zákonom stanovenej lehote.

5. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ust. § 236, ust. § 237 a ust. § 239 O. s. p.

6. Pri posudzovaní včasnosti podania dovolania dovolací súd vychádzal predovšetkým z ust. § 240 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, rovnako vychádzal z ust. § 240 ods. 2 O. s. p., v zmysle ktorého zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

7. Dovolací súd vzal tiež zreteľ na ust. § 57 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ustanovenia sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

8. Ust. § 57 ods. 3 O. s. p. stanovuje, že lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Ust. § 240 O. s. p. je však ustanovením špeciálnym, ktoré platí pre posúdenie včasnosti podania dovolania. Preto pre dovolanie nestačí, ak je podané v lehote u ktoréhokoľvek súdu, ale musí sa tak stať na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, alebo musí byť podané na odvolacom alebo dovolacom súde.

9. V preskúmvanej veci bolo uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 4. februára 2014, č. k. 15Co/91/2014-76 doručované žalobkyni, resp. jej zástupcovi, poštou. Ako vyplýva z doručenky pripojenej v spise na č. l. 79, právny zástupca žalobkyne Fridrich Pal'ko, s. r. o. a rovnako aj žalobkyňa prevzali zásielku 12. februára 2014 (tým nastali právne účinky doručenia uznesenia žalobkyni).

10. Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (ust. § 159 ods. 1 O. s. p.). Ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku (ust. § 167 ods. 2 O. s. p.). Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 12. februára

2014. Uvedeným dňom začala plynúť jednomesačná lehota stanovená zákonom na podanie dovolania (ust. § 240 ods. 1 O. s. p.). Koniec tejto lehoty pripadol na 12. marca 2014, teda pracovný deň (streda).

11. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobkyňa podala dovolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom na Okresný súd Lučenec na mailovú adresu PodatelnaOSLC@justice.sk, dňa 14. marca 2014 o 10:16 spolu s prezentačnou pečiatkou elektronickej podateľne okresného súdu zo dňa 14. marca 2014 (č. l. 80 a nasl. spisu), avšak posledným dňom lehoty na podanie dovolania bol 12. marec 2014. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa podala dovolanie oneskorene, resp. po márnom uplynutí lehoty.

12. Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie žalobkyne odmietol podľa ust. § 447 písm. a/ C. s. p., pričom riadiac sa právnou úpravu dovolacieho konania, sa nezaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (ust. § 262 ods. 2 C. s. p.).

14. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.